

Презентація на тему Катаральна бронхопневмонія у телят

Підготувала студентка магістратури
Петькун Анна

- Бронхопневмонія або катаральна пневмонія являє собою запалення бронхів і легенів теляти, при якому також з'являється характерний ексудат. Найчастіше недуга вражає молодих особин у періоди відгодівлі, дорощування.
- Факторами, які можуть спровокувати розвиток захворювання, є простудні хвороби, висока вологість у приміщеннях, де утримуються телята, їх розміщення на холодну підлогу, вогкість на стінах, протяги, наявність у повітрі шкідливих парів аміаку і сірководню та багато інших.

ЕТІОЛОГІЯ

- Особливо часто відзначаються спалахи хвороби при зміні температурних режимів. В умовах спеціальних тваринницьких господарств по вирощуванню худоби сприяти розвитку у тварин катаральної пневмонії здатні грубі порушення норм утримання поголів'я.
- Дане захворювання має неінфекційне походження, так як в її перебігу мікробний чинник не є головним. Виділення з легень хворих телят мають сепрофітний характер. Існують ендогенні та екзогенні причини, здатні спровокувати появу бронхопневмонії.

- Ендогенні – нераціональний вибір пар при злучки тварин, який веде до появи не зовсім здорової та фізично сильного молодняку; занадто коротка трахея і звужені бронхи у теляти, слабка тканина стінок альвеол і інші фактори.
- Екзогенні – неправильне утримання молодняку, а також нестача в раціоні харчування важливого елемента ретинолу. Наслідком цього стає зменшення кількості в молоці корови так необхідного телятам вітаміну А.

- Із-за його нестачі мікроорганізми можуть швидше проникати в дихальні шляхи тварин, так як бар'єрна функція стає занадто слабкою. **Переохолодження і перегрів дуже шкідливі для будь-якої тварини і вони можуть вплинути на виникнення катаральної пневмонії.**
- Крім того, фактором, що приводить до появи такого захворювання може бути зниження рівня резистентності, що може проявитися в результаті перенесеного телям стресу (наприклад, під час його транспортування з місця на місце), і на тлі наявних у дуже ранньому віці інших хвороб, таких, як диспепсія

- Патогенез зовсім непростий, він визначається в першу чергу тим фактом, в якому стані знаходиться нервова система теляти.
- Із-за некоректної роботи даної системи, в свою чергу, зменшується захисна функція сил організму, а також концентрація гістаміну та лізоциму. Так як спостерігаються застійні явища в крові, починається розвиток умов, що сприяють виникненню патогенної мікрофлори. Токсини і специфічні ферменти починають накопичуватися, чим провокують розвиток запального процесу в організмі тварини.

ПАТОГЕНЕЗ

- В місцях запалень тканина легені досить ущільнена і стає гладкою. З'являється інтоксикація, теля починає кашляти.
- Стає важко виробляти нормальну вентиляцію легень, виникає прискорене дихання, неприємна задишка, погано працює серцево — судинна система, спостерігається низький тиск. Також недостатня кількість хлоридів у крові теляти призводить до небажаного появи соляної кислоти всередині шлунка. Характерні зміни в роботі нирок і печінки.
- А в сечі хворої тварини при проведенні лабораторних досліджень знаходять білок. Якщо вчасно поставити правильний діагноз і почати адекватне лікування, то вже через тиждень або трохи пізніше можна сподіватися на одужання вихованця.

- По перебігу даного захворювання фахівці розрізняють його гостру і хронічну форму. Гострою передує катар дихальних шляхів, тому в стаді можуть бути особини і з практично нормальними показниками температури. Апетит і в цілому стан тварин залишається практично звичайними. Але під час появи інтоксикації термометр може вже показати більше 40 градусів.

СИМПТОМИ ТА ОЗНАКИ

- Тварина важко дихає, на самому початку захворювання з'являється кашель, характерні виділення з носа. При обстеженні і прослуховуванні у теляти виявляють сухі хрипи в легенях. Важливо провести рентген і зробити флюорографію, які обов'язково покажуть наявність затінення в певних місцях легких тварини. Температура може бути підвищеною або падати до меж норми. Захворіла тварина прагне менше часу проводити на ногах і більше лежати. Візуально спостерігають синюшність слизових носа і рота.

- При пальпації гортані і трахеї можна швидко спровокувати кашель. Також характерним симптомом такої форми бронхопневмонії є надмірне сльозовиділення, а з носа пізніше випливає вже гній.
- Катаральна пневмонія найчастіше проявляє себе у верхній і серцевій частках, що дуже добре видно на результатах рентгенологічного та флюорографічного досліджень. Якщо має місце сильне ураження легенів, то з'являються також небезпечні порушення в роботі серцевого ритму, а також спостерігається ослаблений пульс. Зробивши аналіз крові, лікарі швидше за все виявлять лейкоцитоз, зменшення показників лужного резерву і інші ознаки.

- Хронічна пневмонія більш характерна для телят віком від 3 до 5 місяців. Такі тварини при наявності захворювання починають помітно відставати в розвитку від своїх здорових побратимів.
- Вони мають брудний і сухий волосяний покрив, а також малорухливі і апатичні. Температура тіла зазвичай не перевищує норми, за винятком періодів загострення хвороби. Характерними симптомами для хронічної форми є кашель, задишка, слизово-гнійні виділення з ніздрів теляти.

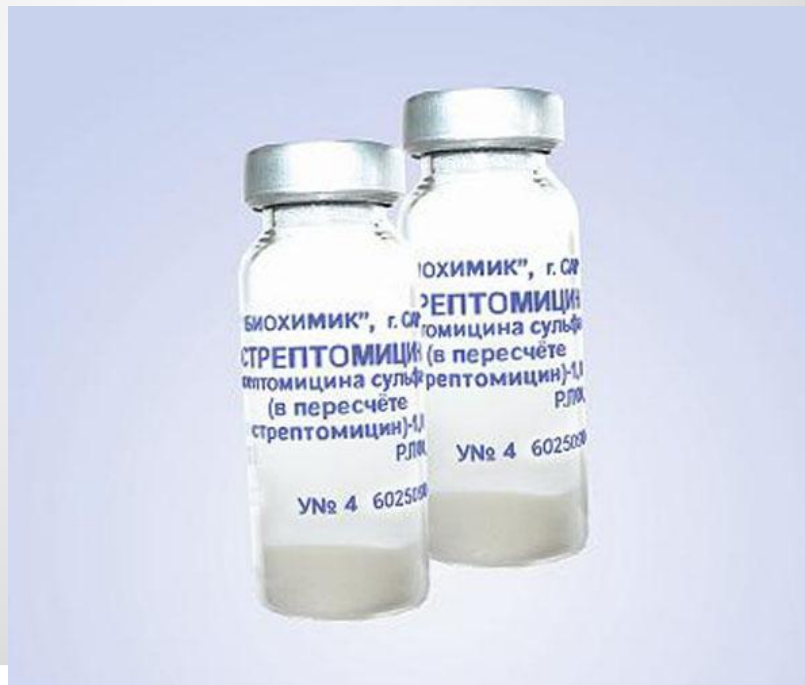
- Кашель здатний з'являтися зранку вже при підйомі, під час активних рухів, також при годуванні, питво. Тварина важко і поверхнево дихає, що дається йому з явним працею. У ході досліджень для постановки діагнозу лікар неодмінно знайде в легенях хрипи, а при перкусії почує характерний притуплений звук. Спостерігаються зміни в легенях – їх певні ділянки є щільними, наявності вогнища гною, слизова бронхів тваринного набрякає, зміни є і в перикарді.

- Лікування телят, які страждають на бронхопневмонію, передбачає проведення комплексу заходів, які включають в себе етіотропну, замісну, патогенетичну та симптоматичну терапію.
- Якщо говорити про ефективність лікування, то вона залежить від того, як швидко був поставлений діагноз і розпочато прийом рекомендованих препаратів. Хворого теляти слід негайно ізолювати від інших тварин, укласти його на теплу і зручну підстилку, забезпечити нормальний температурний режим у приміщенні, щоб тварині було тепло. Для лікування бронхопневмонії прийнято використовувати антибіотики.

ЛІКУВАННЯ

- При їх призначенні ветеринарному лікарю доводиться враховувати той факт, наскільки чутлива до кожного з засобів мікрофлора теляти.
- Щоб визначити це, спочатку беруть на аналіз мокротиння з легких. В умовах лабораторії здійснюють посів проби, щоб визначити, які саме антибіотики зможуть добре вилікувати дане тварина. На початкових стадіях захворювання в лікуванні молодняку добре зарекомендували себе стрептоміцин і пеніцилін.

- Їх необхідно вводити внутрішньом'язово близько трьох раз в день не менше 5 днів. Також призначають препарат біцилін – 3 у формі суспензії. Коли захворювання має гострий або хронічний перебіг, відмінно допомагають ампіцилін, канаміцин, еритроміцин, тетрациклін і інші медичні препарати. Їх прийнято вводити близько тижня. Крім цього, лікар призначає сульфаніламіді приблизно три рази в день, колоти внутрішньовенно які необхідно буде не менше тижня.
- При гнійно-катаральній формі бронхопневмонії добре допоможуть одужання молодняку стерильні розчини антибіотиків або сульфаніламідів. Їх слід обережно вводити в нижню третину трахеї близько двох разів на добу не більше 5 днів. Радять використовувати і біологічні стимулятори – такі, як цитрирована кров матері.

- Для запобігання появи алергічних реакцій та з метою зменшити прохідність стінок судин, призначають прийом кальцію глюконату або супрастину. Хороший ефект має також новокаїнова блокада симпатичних вузлів, яку роблять великий голкою кілька разів за курс лікування. Крім усього перерахованого вище, хворих тварин слід обігрівати спеціальними лампами розжарювання, проводити ультрависокочастотну терапію, аеронізацію, розтирання грудей і так далі.
- Телятам також вводять препарати глюкози і забезпечують тварин необхідним для організму вітаміном А. Дуже популярним методом лікування бронхопневмонії є аерозолетерапія антибактеріальними препаратами.

**ДЯКУЮ ЗА
УВАГУ**